

Чл. 120. Ако нѣкой членъ е внесълъ въ дружеството такива нѣща, които сѫ прѣминжли въ негова собственность, тѣзи нѣща не се връщатъ въ природа, а се дава стойността имъ, за която сѫ приети.

Ако не е станжло съглашение за стойността, исплаща се стойността, която прѣминжлитъ въ дружественната собственность вещи сѫ имали при внасянието имъ.

Чл. 121. За правоотношенията на дружеството спрѣмо трети лица и на членовете на дружеството по между си, прѣзъ течението на ликвидацията, се приспособяватъ правилата, прѣвидѣни въ 2 и 3 отдѣления отъ настоящата глава, до колкото тѣ не противорѣчятъ на прѣдписанията на настоящето отдѣление и на естеството на ликвидацията.

Съобщенията на единъ ликвидаторъ сѫ задължителни за дружеството.

Чл. 122. Слѣдъ свършванието на ликвидацията, книгите и другите книжа на дружеството се прѣдаватъ за съхранение на нѣкой съдружникъ или на трето лице. Ако въ това съдружницитъ не могжть да се съгласиютъ, пазителъ на дружественитъ книги и книжа се назначава отъ сѫда.

Членовете на дружеството и тѣхните приемници могжть да прѣгледатъ книгите и книжата и слѣдъ това.

Отдѣление 6.

За просочието на исковете сръзъ съдружницитъ.

Чл. 123. Искове противъ отдѣлни съдружници, происходящи отъ дългове на дружеството, ако за това не е опрѣдѣленъ въ закона по-кратъкъ срокъ, се просочватъ слѣдъ